

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120202162
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4120202162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Ingrid Doležajovej v právnej veci žalobcu: Mesto Zlaté Moravce, so sídlom Zlaté Moravce, Ul. 1. mája 2, IČO: 00 308 676, proti žalovanej: C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. U., H. XX, o určenie povinnosti vypratať nehnuteľnosť, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. októbra 2020, č. k. 18C/11/2020-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť vypratať 1-izbový byt druhej kategórie č. X, o celkovej rozlohe XX,XX m², na 2. podlaží bytového domu so súp. č. XXXX, orientačné číslo XX, na H. v K. U. (ďalej len „predmetný byt“), do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne samostatným uznesením.

2. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 126 ods. 1, § 676 ods. 1, § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Ďalej v odôvodnení uviedol, že dňa 31. 01. 2012 bola medzi mestským podnikom F. K. U. ako prenajímateľom (príspevková organizácia zriadená žalobcom), ktorý v tom čase vykonával správu mestských bytov a žalovanou na strane nájomcu, uzavretá nájomná zmluva, predmetom ktorej bolo užívanie predmetného bytu na H. X. U. v K. U.. Doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú a to na obdobie od 01. 01. 2012 do 30. 06. 2012. Príslušenstvom bytu bola kuchynská linka so skrinkami, sporák, elektrický bojler a meracie a regulačné zariadenie. Správa bytov prešla od 01. 01. 2013 na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva v K. U. priamo na žalobcu. Výška nájomného bola v zmysle čl. III Zmluvy určená vo výške 77,56 eura, pričom bola menená zo strany žalobcu v závislosti od miery inflácie podľa platných právnych predpisov, čo bolo v zmluve stranami dohodnuté. Žalovaná však neuhrádzala nájomné a s tým súvisiace náklady spojené s užívaním bytu, predmetný byt užívala bez akéhokoľvek právneho titulu po ukončení dohodnutej doby nájmu, bez platne uzavretej nájomnej zmluvy, dohody alebo akéhokoľvek iného zmluvného vzťahu oprávňujúcu užívanie bytu. Žalovaná neuhrádzala platby za užívanie predmetného bytu, z uvedeného dôvodu jej žalobca zaslal upomienku na úhradu dlžnej sumy č. XXXX/XXXXX/XXXX zo dňa 13. 10. 2017, na dlh v tom čase vo výške 2 362,83 eura, ktorú výzvu žalovaná prevzala dňa 18. 10. 2017. Na základe uvedeného došlo medzi žalobcom a žalovanou dňa 27. 11. 2017 k Uznaniu záväzku č. D.-XXXX/XXXXX/XXXX a k uzavretiu Dohody o splátkach č. T na základe danej dohody sa žalovaná zaviazala uhrádzať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40 eur. Žalovaná splátkový kalendár vôbec nedodržiavala, preto jej žalobca dňa 15. 07. 2019

zaslal výzvu na úhradu dlžnej sumy č. D.-XXXX/XXXXXX/XXXX, ktorú si žalovaná prevzala dňa 30. 07. 2019. Dlžná suma bola v čase zaslania výzvy vo výške 3 583,56 eura.

3. Z vykonaného dokazovania rezultoval, že došlo k uzatvoreniu Nájomnej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaná užívala predmetný byt na dobu do 30. 06. 2012, teda právo užívať predmetný byt žalovanej zaniklo k 30. 06. 2012. Žalovaná naďalej byt užívala bez platne uzatvorenej nájomnej zmluvy, neuhrádzala platby za užívanie predmetného bytu, aj napriek upomienkam zo strany žalobcu. Na základe uvedeného došlo dňa 27. 11. 2017 k uznaniu záväzku a dohody o splátkach, kde sa zaviazala žalovaná dlžnú sumu splácať mesačne po 40 eur. Žalovaná pred otvorením pojednávania bola ochotná uhradiť nedoplatok, ktorý jej vznikol v súvislosti s užívaním bytu, a v tom prípade žalobca bol ochotný pristúpiť na dohodu so žalovanou. V rámci konania bola poskytnutá za týmto účelom splatenie dlhu žalovanou žalobcovi lehota na mimosúdnu dohodu len z dôvodu, že i žalobca prejavil snahu o mimosúdne vyriešenie veci, ku ktorému však medzi stranami sporu nedošlo. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaná po skončení nájmu užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, nájom obnovený nebol, žalovaná bývala v byte bez právneho dôvodu, súd v súlade s ust. § 126 ods. 1 OZ žalobe vyhovel v plnom rozsahu a určil lehotu na vypratanie nehnuteľnosti 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznal v rozsahu 100% s tým, že o výške samotnej náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, domáhajúc sa jeho zrušenia a vec vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Konštatovala, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti predpísané zákonom, ktoré má obsahovať odôvodnenie rozsudku, aby bolo rozhodnutie jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné. Uviedla, že v odôvodnení rozsudku súd v ods. 2 uviedol, že na pojednávanie sa žalovaná nedostavila, a preto podľa ust. § 180 CSP pojednával v jej neprítomnosti. Uviedla, že sa prvého pojednávania vo veci zúčastnila, pričom mala záujem vec vyriešiť a objasniť dôvody užívania predmetného bytu. Na ďalší termín pojednávania jej nebolo doručené predvolanie a nespomínala si, či jej vôbec bol nový termín oznámený na prvom odročenom pojednávaní. Ako osoba práva neznalá sa spoliehala, že ju súd o novom termíne upovedomí a poučí o tom, že môže konať aj v jej neprítomnosti. Pojednávania sa chcela zúčastniť a zároveň chcela uplatniť aj prostriedky procesného útoku a obrany ohľadne dlhodobého užívania bytu (vyše 8 rokov od dohodnutej doby nájmu). Prezentovala názor, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nijakým spôsobom neuviedol, ako dôkazy vyhodnotil, akými úvahami sa riadil pri ich hodnotení, nerešpektoval základné zásady civilného procesu, skutkový stav vyhodnotil jednostranne v neprospech žalovanej. Súd prvej inštancie tak sám svojim konaním podmienil zmätočnosť a nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Vyššie uvedené námietky voči odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie zakladali podľa žalovanej tiež dôvod na presvedčenie o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov, k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu označil odvolanie žalovanej za účelové a absolútne irelevantné. Zvýraznil, že v rámci vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, nájomná zmluva k predmetnému bytu bola uzavretá na dobu určitú do 30. 06. 2012, ktorým dňom došlo k zániku práva užívať predmetný byt. Ďalej uviedol, že v konaní bolo nesporné, že žalovaná neuhrádzala platby za užívanie tohto bytu, dôsledkom čoho bolo uzavretie dohody o splátkach ako aj niektoré upomienky, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Zvýraznil, že žalovaná žiadnym spôsobom neosvedčila jej právo užívať predmetný byt, resp. návrh na zamietnutie žalobného návrhu. Dal do pozornosti pojednávanie zo dňa 23. 07. 2020, na ktorom samotná žalovaná uviedla, že mu uhradí sumu 500 eur a následne do ďalšieho pojednávania sumu 2000 eur, ktoré neboli k doposiaľ uhradené. Zároveň sama žalovaná v rámci pojednávania uviedla, že v prípade, „ak nezaplatí, nebude mať námietky voči žalobe“. Na ďalšie pojednávanie sa žalovaná nedostavila. Na základe uvedeného zotrval na tvrdení, že žalovaná doposiaľ predmetný byt neoprávnene užíva a jemu tak každým dňom neoprávneného užívania bytu žalovanou vzniká škoda, ktorá bola k 31. 12. 2020 vo výške 3 367,46 eura. K odvolacím námietkam žalovanej uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je vecne aj právne správne,

rozsudok je jasný, zrozumiteľný sú v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré súd považoval za právne správne. Sumarizoval, že žalovaná v rámci prebiehajúceho konania žiadnym spôsobom neosvedčila svoje právo užívať predmetný byt, nepredložila žiadny doklad, alebo dokument preukazujúci toto jej právo, nevyjadrila sa k podanej žalobe, a v konečnom dôsledku sama na pojednávaní uviedla, že v prípade, ak neuhradí sumu 2 000 eur k 15. 10. 2020, tak ako jej to príslušný súd ako povinnosť uložil, neuhradí, súhlasí s podanou žalobou, t. j. nebude mať k žalobe námietky. Uviedol tiež, že súd prvej inštancie mal pojednávať v neprítomnosti žalovanej, pretože na prvom pojednávaní dňa 15. 10. 2020 obe sporové strany vzali termín ďalšieho pojednávania na vedomie. Tvrdenie žalovanej o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že vec nesprávne právne posúdil, za absolútne nepravdivé a ničím nepreukázané. Samotný súd prvej inštancie dal žalovanej viacero možností, aby obhájila svoje právo na užívanie predmetného bytu, ktoré ale zostalo bez akejkoľvek odozvy z jej strany. Mal za to, že v rámci prebiehajúceho konania neboli žiadnym spôsobom porušené práva žalovanej a ani neboli porušené žiadne zásady a práva žalovanej v postavení spotrebiteľa. Žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

10. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku, je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvej inštancie síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

12. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej vypratať nehnuteľnosť; a to 1- izbový byt X. kategórie, byt č. X o celkovej rozlohe XX,XX m², nachádzajúci sa na 2. podlaží bytového domu so súpisným číslom XXXX, orient. č. XX, na H. v K. U., do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

13. Odvolací súd považuje za potrebné úvodom sa vyjadriť k odvolacím námietkam žalovanej, konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritornú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

14. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zavinil súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy strane v konaní spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces, odnímajú jej možnosť konať pred súdom, pretože jej bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť, najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Obsah práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto (každý) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktorý je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/2008).

17. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

18. K žalovanou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, odvolací súd uvádza, že prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d), z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

19. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. Podľa ust. § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

21. Odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že žalovanou namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Prvoinstančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalovanou v odvolaní. Odvolací súd sa plne stotožňuje s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý správne žalobe vyhovel a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre tak učinil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalovaného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne, presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza

dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd, vzhľadom aj na odvolacie námietky odvolateľov, uvádza a poukazuje na nasledovné skutočnosti.

22. Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

23. Podľa § 685 ods. 1 OZ nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

24. Podľa § 710 ods. 2 OZ, ak bol nájom bytu na určitý čas, zanikne tiež uplynutím tohto času. Ustanovenie § 676 ods. 2 neplatí pre zánik nájmu bytu.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná, ako užívateľka, užívala predmetný byt na základe nájomnej zmluvy zo dňa 31. 01. 2012, pričom nájom bol uzatvorený na dobu určitú od 01. 01. 2012 do 30. 06. 2012. Žalovaná doposiaľ, aj po skončení nájmu v byte, stále býva a byt užíva bez akéhokoľvek právneho titulu naďalej a navyše aj bez toho, aby si riadne plnila svoje povinnosti a uhrádzala platby za užívanie predmetného bytu. Z uvedeného dôvodu jej žalobca zaslal upomienku na úhradu dlžnej sumy č. XXXX/XXXXX/XXXX zo dňa 13. 10. 2017, na vtedajší dlh vo výške 2 362,83 eura, ktorú výzvu žalovaná prevzala dňa 18. 10. 2017. Na základe uvedeného došlo medzi stranami sporu dňa 27. 11. 2017 k Uznaniu záväzku č. D.-XXXX/XXXXX/XXXX a k uzavretiu Dohody o splátkach č. T na základe danej dohody sa žalovaná zaviazala uhrádzať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40 eur. Žalovaná splátkový kalendár nedodržiavala, preto žalobca jej dňa 15. 07. 2019 zaslal výzvu na úhradu dlžnej sumy č. OMP-XXXX/XXXXX/XXXX, ktorú si žalovaná prevzala dňa 30.07.2019. Dlžná suma bola v čase zaslania výzvy vo výške 3 583,56 eura. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 23. 07. 2020 žalovaná prejavila ochotu uhradiť nedoplatok, ktorý jej vznikol v súvislosti s užívaním bytu, a v tom prípade žalobca bol ochotný pristúpiť na dohodu so žalovanou. Žalovaná svoj dlh neuhradila, a bolo nesporné preukázané, že žalovaná po skončení nájmu užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, preto súd prvej inštancie správne v zmysle § 126 ods. 1 OZ žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu a určil lehotu na vypratanie nehnuteľnosti 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

26. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že v odôvodnení rozsudku súd v ods. 2 uviedol, že na pojednávanie sa žalovaná nedostavila, a preto podľa ust. § 180 CSP pojednával v jej neprítomnosti. Uviedla, že sa prvého pojednávania vo veci zúčastnila, pričom mala záujem vec vyriešiť a objasniť dôvody užívania predmetného bytu. Na ďalší termín pojednávania jej nebolo doručené predvolanie a nespomínala si, či jej vôbec bol nový termín oznámený na prvom odročenom pojednávaní. Ako osoba právne neznalá sa spoliehala, že ju súd o novom termíne upovedomí a poučí o tom, že môže konať aj v jej neprítomnosti. Pojednávanie sa chcela zúčastniť a zároveň chcela uplatniť aj prostriedky procesného útoku a obrany ohľadne dlhodobého užívania bytu (vyše 8 rokov od dohodnutej doby nájmu).

27. Posudzujúc povinnosť dôkazného bremena žalovanej v predmetnom konaní, ktoré je konaním sporovým, v ktorom platí prejednacía zásada, so zreteľom na kontradiktórnosť tohto konania súd prvej inštancie prejednal vec a rozhodol po vykonaní dvoch pojednávaní, pričom žalovaná sa prvého pojednávania dňa 23. 07. 2020 zúčastnila. Na tomto pojednávaní prejavila záujem zostať predmetnom byte a uhradiť dlžné nájomné. Udala tiež, že ak nezaplatí dlžnú sumu, nebude mať námietky proti žalobe. Súd prvej inštancie na tomto pojednávaní stanovil termín ďalšieho pojednávania na deň 15. 10. 2020 o 12:30 s tým, že obe strany vzali termín pojednávania na vedomie a nežiadali naň predvolať. Na pojednávanie dňa 15. 10. 2020 sa dostavil len žalovaný a súd prvej inštancie podľa § 180 CSP pojednával bez prítomnosti žalovanej. Preto neobstojí odvolacia námietka žalovanej, že nevedela o termíne pojednávania, na ktorom bol vyneseneý rozsudok, pretože bola riadne s týmto termínom oboznámená, vzala ho na vedomie a nežiadala byť naň predvolaná. K žalovanou tvrdenej námietke, že v nadväznosti na nepredvolanie na pojednávanie dňa 15. 10. 2020 nemohla použiť v konaní prostriedky procesného útoku s procesnej obrany, odvolací súd konštatuje, že žalovaná mala vytvorený dostatočný priestor na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku pred súdom prvej inštancie. Navyše žalovaná vo svojom odvolaní ani neuviedla konkrétne prostriedky procesného útoku

alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie a spĺňali by prípustnosť ich uplatnenia v zmysle ust. § 366 CSP.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, pričom sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a ako na vecne správne už len ďalej poukazuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP bez toho, aby opakoval výsledky vykonaného dokazovania.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, aj keď mu síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ale žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme hospodárnosti, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).